

[Støtter.]

dette forslag får en bedre og mere effektiv lovgivning, der kan støtte egne, sogne og byer, som mangler en erhvervmæssig udbygning, og som egner sig for en sådan udvikling.

Vi lægger også vægt på, at denne lovgivning efter alt at dømme vil blive gennemført i enighed. Det har været en ulempe for det praktiske arbejde, at der hidtil har været politisk strid om spørgsmålet. Nu må i hvert fald den politiske debat om statsstøtte til virksomheder i de økonomisk svage landsdele høre op, men der er grund til at anføre, synes jeg, at denne støtte kun er et enkelt led i egnsudviklingsarbejdet. Det er nødvendigt at støtte på andre felter, og vi vil fortsat have vor opmærksomhed rettet mod disse andre sider af egnsudviklingsarbejdet, herunder naturligvis først og fremmest udflytning af statsinstitutioner.

Der er en enkelt bestemmelse i lovforslaget, som vi ikke har stået fadder til, nemlig reglerne om garanti af statskassen for lån til fremskaffelse af driftskapital. Vi bevæger os her ind på et vanskeligt og uhyre kompliceret område. Ét er at yde støtte til anskaffelse af maskiner og bygninger, noget helt andet er at afgøre, om en virksomhed skal have tilført driftskapital eller ej. Vi afviser naturligvis ikke, at administrationen kan skaffe sig eksperter, som kan afgøre disse sager, eller eventuelt uddanne sådanne eksperter inden for egne fire vægge, men vi henviser til, at denne opgave hidtil er blevet løst af banker og sparekasser, og det har ikke været muligt for ministeren under udvalgsarbejdet at påvise konkrete eksempler på, at pengeinstitutterne ikke har magtet denne opgave, naturligvis inden for de givne muligheder, som er begrænset af den opsparing, der finder sted — opsparingen har som bekendt ikke alt for gode vilkår.

Vi har med andre ord institutioner, som udfører denne del af egnsudviklingsarbejdet, og vi er betænkelige ved at skabe en ny administration med arbejdsopgaver, der blot overlapper andres. Vi har i vort samfund en uheldig trang til at overadministrere, og alle vegne, hvor der er en sådan tendens, bør vi være på vagt. Jeg tror i virkeligheden, man kan påstå, at det bliver

en af de store politiske opgaver i fremtiden at komme dette papirvælde til livs.

En anden betænkelighed er, at bestemmelsen skaber ulighed, idet kun de virksomheder, der i forvejen har opnået støtte til anlægsfinansieringen, kan søge om garanti for driftskapital. Dette kan medføre en forvriddning af lånemarkedet, idet ledelsen af banker og sparekasser naturligt vil være interesseret i at skaffe sig denne sikkerhed, og det vil skade andre virksomheder, som også har hårdt brug for driftskapital. Langt de fleste virksomheder i egnsudviklingsområderne hører til de ikke-støttede, og alle disse virksomheder er naturligvis også i bekneb for driftskapital til udvidelse af deres produktion og beskæftigelse.

Vi har i udvalget arbejdet på at få denne bestemmelse ophævet, men det er ikke lykkedes at skabe flertal herfor. Når vi trods vore betænkeligheder alligevel accepterer paragraffen, skyldes det, at ministeren i udvalget har indvilliget i at administrere bestemmelsen således, at det årlige garantibeløb formentlig ikke vil overstige 3-5 mill. kr. Det er jo en meget forsigtig formulering. Jeg havde foretrukket, at man havde begrænset beløbet ganske klart.

Ministerens har også indvilliget i, at administrationen vil foregå i nøje samråd med det långivende pengeinstitut. Der ligger ikke heri en betryggende sikkerhed for, at man i alle tilfælde yder garantier på hensigtsmæssig måde, men dog en sikkerhed for, at disse garantier ikke bliver nødlidende med hensyn til lån. Vi vil altid være sikre på, at disse garantier i hvert fald kan skaffe de rette lån.

Endvidere har ministeren givet tilsagn om, at han efter 2 års forløb vil overveje, om der på grundlag af de indvundne erfaringer er rimelighed i at opretholde den pågældende bestemmelse. Det er naturligvis også en forholdsvis svag formulering, men så vidt jeg kan se, ligger der dog heri, at ministeren er nødsaget til i løbet af de 2 år at tage et eller andet initiativ.

Jeg går ud fra, at handels- og handelsministeren her fra denne talerstol i dag vil bekræfte disse tilsagn. Vort parti har ikke ønske om yderligere udvalgsarbejde, og vi anbefaler at stemme for lovforslaget, når det kommer til tredje og sidste behandling.